

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 17. VIII. - 23. VIII. 2015.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ STJEPAN Motik, ANA i obit. Poljak, STJEPAN god. MIJO i MARICA Dutković, STJEPAN i JAGICA Šturman, JAKOB i TEREZA Facković i DRAGICA Pregorec, ANA Turčin, IVAN i obit. Martinec, SLAVKO god. MARICA, LOVRO i RUŽA Puđak, ++obit. Pregorec, Sokač, Žunec i Trupeljak, nakana za ozdravljenje jedne osobe, KATICA god. i obitelj Sruk, FRANJO god. Popović, JOSIP god. Ban, DANIJEL Vuković i BOŽICA Barišić, KATICA god. Trempetić, MARICA, IVAN i MIRO Škes, LUKA, RUŽA, STJEPAN I OBIT. Fišter, IVAN i KATICA Marković, IVAN i ANĐELA Pukšec, BRANKA Baričević, ZORA Dreisinger i za duše u čistilištu, IVAN Križanac
SRI.	-----	-----
ČET.	-----	-----
PET.	-----	-----
SUB.	u 18.30 sati	– Vjenčanje
NED.	u 9.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

HODOČAŠĆE-u VOĆIN 21. VIII polazak u 14.00 sati, cijena 100 Kn, Prijava i uplata kod DRAGICE SEDINIĆ

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ svete mise nedjeljom u 9.15 sati.

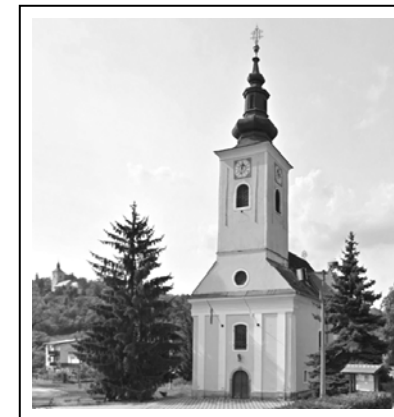
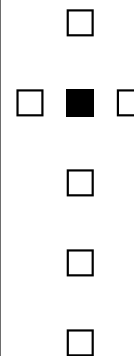
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILIA, MAK, župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 380
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

**Župe sv. Franje
Ksaverskog**
□ **VUGROVEC** □
godište XI, broj 33(553)
16. kolovoza 2015. godine

**XX. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Iv 6,51-58)**

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: “Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.” Židovi se nato među sobom prepirahu: “Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?” Reče im stoga Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega, i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi. Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. Tijelo je moje istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.”

Komentar:

Isus nam svoju ljubav daruje onako kako je možemo primiti. Postao je čovjekom da bi mogao biti blizu na dohvatljiv način. Euharistija je sakrament što ga je Isusova ljubav darovala svijetu cijenom predanoga tijela i prolivene krvi. “Vi u meni, ja u vama!” (usp. Iv 6,56)

Naši su gradovi i naša mjesta za mnoge koji umiru od žeđi za čovjekom, za bratom, za blizinom, kao pustinje bez oaze. Naši osmjesi ne znače uvijek radost, naše pružanje ruke nije uvijek pružanje mira. Iznutra smo podijeljeni, trpimo od nepovjerenja i straha, a sigurnost i ljubav ne znamo ni sami drugima darovati. Ohrabrujuće su stoga Isusove riječi: “U meni ostaje i ja u njemu.” (usp. Iv 6,56)

O ovci koja je živjela u strahu jer se nije imala čime obraniti od neprijatelja

Tek što je stvorena, ovca otkri da je ona najslabije biće u životinjskom svijetu. Živjela je u neprestanom strahu da će je netko napasti, jer svi su bili jači od nje, a nije znala kako se obraniti.

Došla je Stvoritelju i ispriopovjedila svoje nevolje.

“Želiš li nešto čime bi se mogla braniti?” upita Gospodin.

“Da.”

“Što kažeš na par oštrih zuba?” Ovca odmahnu glavom: “Kako ću onda pasti mekanu mladu travu? Osim toga dolazila bi mi želja da nekoga ugrizem.”

“Želiš li jake kandže?”

“Ah ne! Onda bih mogla nekoga ogrepsti...”

“A da ti dam da izbacuješ i ubrizgavaš otrov?” upita strpljivo Gospodin.

“Ni govora! Svi bi me tjerovali i mrzili kao što tjeraju i mrze zmijske.”

“A što kažeš na dva velika roga?”

“Ah ne! Nitko me nikad ne bi pomilovao.”

“Ali ako se želiš braniti, moraš imati nešto čime ćeš druge ozlijediti kad te napadnu...”

“Ozlijediti ih? Ne, to ne mogu. Ostat ću radije ovakva kakva jesam...”

Izgubili smo iz vida činjenicu da smo mi, ljudska bića, u određenom smislu, poput malih životinja koje nemaju ni zaštitnu kožu ni oštre zube za obranu. Ono čime ćemo se braniti nije zloba nego naša čovječnost: sposobnost da volimo druge i da prihvaćamo ljubav koju nam drugi nude.

Blaga toplina noći ne dolazi nam od tvrde kože, nego od nježnosti koja privlači druge da nas ugriju. Prava snaga u čovjeku jest njegova nježnost.

Bruno Ferrero

DAROVİ ZA CRKVU

1. **PETAR ŠITUM** Dobrodolska 14, Dobrodol **200 Kn**

Za CRIJEP

1. **Obitelj OLUJIĆ** A. Šenoe 21, Vugrovec **1000 Kn**
2. **Obitelj UVALIĆ** Pavlovići 12c, Goranec **500 Kn**

Svim darovateljima iskreno hvala!

ŽIVOT JE POKLON!

Bila jednom djevojka koja je samu sebe mrzila zbog toga što je bila slijepa. Ona je mrzila svakog osim svog voljenog dečka. On je uvijek bio tu za nju. Rekla mu je: "Kad bih samo mogla vidjeti svijet, udala bih se za tebe!" Jednog dana dogodilo se čudo i netko je donirao par očiju za nju. Kada su joj odstranili zavoj mogla je vidjeti sve, uključujući i svog dečka. On je upita: "**Sada kad vidiš svijet, hoćeš li se udati za mene?**" Ona ga pogleda i uoči da je slijep. Prizor njegovih zatvorenih očnih kapaka je šokira. Nije to očekivala. Sama pomisao da ih mora gledati čitav svoj život povede je da odbije udati se za njega. Njezin momak ode u suzama i nekoliko dana poslije izdiktira joj pismo koje joj je bilo ubrzo uručeno: "**Dobro čuvaj svoje oči, draga moja, jer prije nego što su bile tvoje, te su oči bile moje.**" Eto kako ljudski mozak najčešće funkcionira u takvim situacijama. Rijetko se čovjek sjeća kakav je život bio prije, tko je uvijek bio tu za nas u najtežim situacijama. Život je poklon.

I danas, prije nego kažeš neku ružnu riječ - pomisli na one koji ne mogu govoriti. Prije nego se počneš žaliti na okus hrane - pomisli na one koji nemaju što jesti. Prije nego se požališ na svoga dečka ili curu - pomisli na one koji mole Boga da im podari partnera. I danas, prije nego što se požališ na život - pomisli na one koji su umrli prerano. Prije nego što se počneš svađati s onim tko nije očistio ili pomeo kuću - sjeti se onih ljudi koji žive na ulici. Prije nego se počneš žaliti za dužinu puta koji moraš prijeći vozeći - sjeti se onih koji istu tu udaljenost hodaju svojim nogama. Prije nego i pomisliš uperiti prst u nekoga i počneš ga osuđivati, sjeti se da nitko od nas nije bezgrješan. Kada te loše misli počnu bacati u depresiju - ti stavi osmijeh na svoje lice i pomisli: "**Ja sam živ i još sam tu!**"